

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครสวรรค์ เขต 2

The Relationship Between the Digital Era Skills of School Administrators and
Academic Management in Opportunity Expansion Schools Under the
Nakhonsawan Primary Educational Service Area Office 2

เกศินี เกตุกัน¹, จิติมา วรรณศรี²

Kesineee Ketkan¹, Jitima Wannasri²

Corresponding Author E-mail: Kesineek66@nu.ac.th

Received: 2025-02-14; Revised: 2025-03-18; Accepted: 2025-05-01

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู 2) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 248 คน ประกอบไปด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน และครูจำนวน 226 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนของผู้บริหารครูแต่ละอำเภอ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเชื่อมั่น และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1) ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r=.644^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ทักษะผู้บริหารสถานศึกษา, การบริหารงานวิชาการ, ยุคดิจิทัล

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹ Master of Education program students, Department of Education Administration, Naresuan University

² อาจารย์ที่ปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร

² Advisor, Faculty of Education, Naresuan University

Abstract

This research aimed to 1) examine the digital literacy skills of school administrators based on the perceptions of school administrators and teachers, 2) investigate the academic administration of educational institutions, and 3) explore the relationship between the digital literacy skills of school administrators and the academic administration of extended opportunity schools. The sample consisted of 248 school administrators and teachers, comprising 22 school administrators and 226 teachers. The sample was obtained through stratified random sampling based on the proportion of administrators and teachers in each district. The data collection instrument was a 5-point rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.98. Statistical analyses included frequency, percentage, mean, standard deviation, reliability, and Pearson's correlation coefficient. The findings revealed that:

1) the overall digital literacy skills of school administrators were at the highest level, 2) the overall academic administration of extended opportunity schools was at the highest level, and 3) there was a significant positive correlation between the digital literacy skills of school administrators and the academic administration of extended opportunity schools ($r = .644^{**}$, $p < .01$).

Keywords: School Administrator Skills, Academic Management, The Digital Era

บทนำ

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญและส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของสถานศึกษาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นโลกของยุคดิจิทัลที่มีคุณลักษณะของการเป็นโลกที่ไร้พรมแดนคือการไม่มีขอบเขตที่แท้จริงในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และสารสนเทศ โลกที่แคบลง ทำให้การใช้เวลาในแต่ละวันของมนุษย์สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากมายโดยคุณลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวนี้ เกิดขึ้นมาได้เนื่องจากมีตัวเร่งปฏิกิริยาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ เทคโนโลยี (สุกัญญา แซ่ม้อย. 2561) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะเป็นสำคัญมีการพัฒนาตนเอง มีความเป็นผู้นำต้องนำความเปลี่ยนแปลง สามารถนำทักษะด้านการบริหารมาปรับใช้อย่างดีโดยอาศัยความรู้ความสามารถด้านวิชาการ ด้านการสื่อสารและเทคโนโลยี สามารถริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นผู้สร้างพลังแรงบันดาลใจเชิงบวกให้กับบุคคลในองค์กร และการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้

การบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความรู้ความสามารถที่จะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมายได้สำเร็จ ซึ่งความสำเร็จของผู้บริหารนั้นสามารถวัดได้จากประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ดังนั้นองค์ประกอบของความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารที่ขาดไม่ได้ คือ ทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเกิดจากการนำความรู้ ประสบการณ์มาผสมผสานกับความชำนาญมาดำเนินการจนทำให้เกิดประสิทธิภาพกับการบริหารงาน ซึ่งเดรก, และโรว์ (Drake, L. T., & Roe, W. H. 2006: 30) ได้แสดงทัศนคติ เกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารว่า ทักษะที่จำเป็นในการบริหารสถานศึกษาควรมี 5 ด้าน คือ ทักษะด้านความรู้ ความคิด ทักษะด้านการศึกษาและการสอน ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ทักษะด้านมนุษย และทักษะด้านเทคนิค ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัย เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา ซึ่งผลจากการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2566 พบว่า ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานในเรื่องของการสนับสนุนพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในการบริหารด้านงานวิชาการเพิ่มขึ้น เนื่องจากยังขาดทักษะกระบวนการนำไปใช้กับการจัดการเรียนรู้ การสื่อสารและประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภายในและภายนอกนอกจากนี้สภาวะการณ์ทางการศึกษายังมีจุดอ่อนที่ต้องพิจารณาคือ คุณภาพของการจัดการศึกษา ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า จุดอ่อนด้านนโยบายและข้อมูลสารสนเทศยังไม่เชื่อมโยงกัน นำไปใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ขาดทักษะในการพัฒนานวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนั้น จะเห็นได้ว่าทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีผลทำให้การบริหารงานวิชาการภายในสถานศึกษามีความก้าวหน้า ช่วยขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของสถานศึกษารวมถึงการสนับสนุนพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล นำมาใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนการพัฒนาทักษะการบริหารและการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับทักษะผู้บริหารยุคดิจิทัล

1. ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561: 181) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนับเป็นความท้าทายอย่างมากของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงและความเป็นพลวัตของโลกที่ไม่สามารถหยุดยั้งได้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งองค์ประกอบของทักษะ การคิดเชิงนวัตกรรม ประกอบด้วย 3 ทักษะ ดังต่อไปนี้ 1) ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม 2) ทักษะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี และ 3) ทักษะผู้นำเชิงนวัตกรรม

จิตติมา วรรณศรี (2564: 467) กล่าวว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนั้นคือคุณลักษณะของผู้นำหรือผู้บริหารสถานศึกษาที่ดีจะต้องทักษะที่สำคัญอยู่ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะทางเทคโนโลยี 2) ความฉลาดทางสังคม 3) การเรียนรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรม และ 4) การจัดองค์กรทั้งระบบ

สรุปได้ว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการนำสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ ความฉลาดทางสังคม และนวัตกรรมต่าง ๆ มาเป็นกลไกในกระบวนการขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพตามนโยบายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. องค์ประกอบทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

จากการศึกษาเอกสาร หนังสือตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561: 110), ไกรศร เจียมทอง (2561: 46), สุวรรณ ไร่ (2564: 333), จิตติมา วรรณศรี (2564: 111), ธนวัฒน์ สุวรรณเหลา (2564: ออนไลน์), พิมพ์ทอง พัฒนาประพันธ์ (2566: ออนไลน์), ณัฐกานต์ แยมชื่น (2566: ออนไลน์), กาญจนา นามวงศ์ (2566: ออนไลน์) สรุปสังเคราะห์ได้ว่าองค์ประกอบทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มี 5 ด้าน ได้แก่

1) ทักษะด้านความคิดรวบยอด หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถวิเคราะห์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลได้อย่างน่าเชื่อถือ โดยการวิเคราะห์สถานการณ์หาสาเหตุของปัญหา

2) ทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หรือพัฒนาสิ่งเก่า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของสถานศึกษา เพื่อก้าวทันเทคโนโลยี

3) ทักษะด้านการสื่อสาร หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถรับและส่งข้อมูลข่าวสารได้อย่างชัดเจน น่าเชื่อถือเข้าใจง่ายทั้งการพูด การเขียน บุคลิกท่าทาง สามารถสรุปประเด็นได้ชัดเจน รัดกุม มีวาทีศิลป์ในการเจรจาต่อรอง นำเสนอ

4) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถติดต่อสื่อสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การประสานงาน การแสดงภาวะผู้นำ

5) ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยี และการใช้ดิจิทัล หมายถึง บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการระบบฐานข้อมูลของสถานศึกษาโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการใช้ดิจิทัลมาช่วยสร้างกระบวนการทำงานของครูหรือผู้บริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

แนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารงานวิชาการ

1. ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

ระวีวรรณ เกตุมะ (2565: 13) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง ขั้นตอนหรือกระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้นโดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารงานของสถานศึกษาที่มีกระบวนการต่อเนื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานในสถานศึกษาด้านการเรียนการสอน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การวัดผลประเมินผล การประกันคุณภาพ การศึกษา การนิเทศ และงานอื่น ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการให้บรรลุผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

2. ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

ธัญดา ยงศยั้ง (2560: 30) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการคือภารกิจหลัก ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษาที่ต้องให้ความสำคัญกับการดำเนินการต่างๆ มากกว่าภาระงานในส่วนอื่นจากกลุ่มงาน 4 ฝ่าย เพื่อให้ผู้เรียนดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

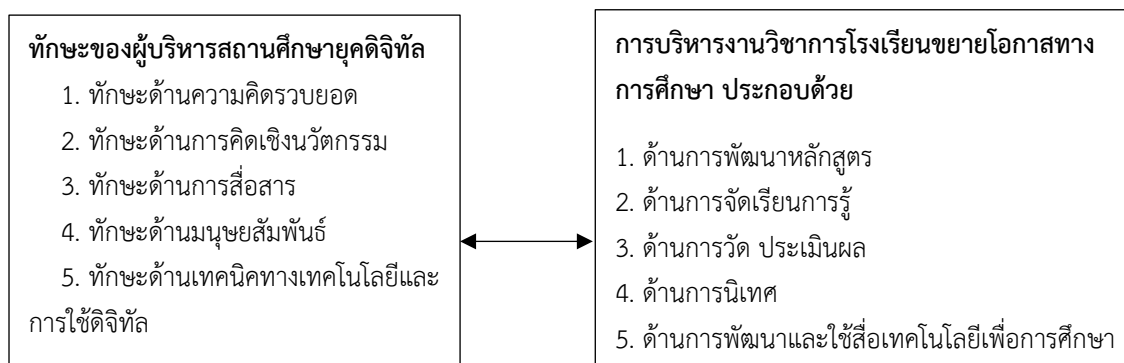
ปัทมพร พงษ์เพชร (2561: 23) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา เพราะเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องมีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการ เพื่อให้ดำเนินการอิสระ และคล่องตัว โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผน การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม การนิเทศและการประเมินผล

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งจะให้สถานศึกษาดำเนินการอย่างอิสระ คล่องตัวรวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. องค์ประกอบขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสาร หนังสือตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย กมล ภูประเสริฐ (2545: 9-17), ชุมศักดิ์ อินทรักษ์ (2549: 9), กระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งรัชดา เวหะชาติ (2550: 30), สมาน อัครภูมิ (2551: 271), ปองสิน วิเศษศิริ (2555), พรหมมน พินทุสมิต (2560), ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ (2565), สัมมา รณิธย์ (2560: 99), อธิวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562: 43), เฟเบอร์, และเชียร์รอน (Faber, & Shearon. 1970: 421) สรุปสังเคราะห์ได้ว่าองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ มี 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการวัด และประเมินผล 4) ด้านการนิเทศ 5) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน 684 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 61 คน และครูผู้สอน จำนวน 623 คน จากทั้งหมด 42 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน 248 คน จำแนกเป็นกลุ่ม ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน และครูผู้สอน จำนวน 226 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามสัดส่วนของผู้บริหารครูแต่ละอำเภอ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเปิดตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (สลิทพร เซวานชัย. 2560: 62)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดของแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำแนกตามเพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และนำมาเป็นกรอบแนวคิดได้ 5 ด้าน จำนวน 37 ข้อ ได้แก่ 1) ทักษะด้านความคิดรวบยอด จำนวน 7 ข้อ 2) ทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรม จำนวน 8 ข้อ 3) ทักษะการสื่อสาร จำนวน 7 ข้อ 4) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 8 ข้อ และ 5) ทักษะด้านเทคนิคทางเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และนำมาเป็นกรอบแนวคิดได้ 5 ด้าน จำนวน 33 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร จำนวน 6 ข้อ 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 7 ข้อ 4) ด้านการนิเทศ จำนวน 7 ข้อ และ 5) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำนวน 7 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
2. สังเคราะห์ตัวแปรจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ และสร้างแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale)

4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
5. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามเสนอ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถามและ หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
6. ปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา
7. นำแบบสอบถามไปทดลอง (try-out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษา ระดับโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ที่ไม่ใช่มูลนิธิตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (1990) โดยตอนที่ 2 ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.96 และตอนที่ 3 การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.97 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับเท่ากับ 0.98
8. ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามออนไลน์ผ่านบริการของ Google Form ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ขอเก็บข้อมูลพร้อมกับ QR Code แบบสอบถาม ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาเก็บข้อมูล
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 248 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยใช้ข้อมูลและใช้สถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในบทนี้กล่าวถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้าน

ที่	รายการ	n = 248		แปลผล	ลำดับที่
		$\bar{x}$	S.D.		
1	ด้านทักษะการคิดรวบยอด	4.83	0.31	มากที่สุด	2
2	ด้านทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม	4.79	0.31	มากที่สุด	5
3	ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์	4.86	0.31	มากที่สุด	1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	รายการ	n = 248		แปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
4	ด้านทักษะการสื่อสาร	4.82	0.30	มากที่สุด	3
5	ด้านทักษะการเทคนิคเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล	4.81	0.34	มากที่สุด	4
รวม		4.83	0.28	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.31) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.31)

2. ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน

ที่	รายการ	n = 248		แปลผล	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการจัดการเรียนรู้	4.88	0.23	มากที่สุด	1
2	ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.85	0.27	มากที่สุด	3
3	ด้านการวัด และประเมินผล	4.84	0.25	มากที่สุด	4
4	ด้านการนิเทศ	4.83	0.30	มากที่สุด	5
5	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.86	0.25	มากที่สุด	2
รวม		4.85	0.22	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.23) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.25) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ด้านการนิเทศอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.30)

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล	การบริหารงานวิชาการ					(Y) รวม
	ด้านการจัดการเรียนรู้ (Y ₁)	ด้านการพัฒนาหลักสูตร (Y ₂)	ด้านการวัด และประเมินผล (Y ₃)	ด้านการนิเทศ (Y ₄)	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา (Y ₅)	
ด้านทักษะการคิดรวบยอด (x ₁)	.534**	.701**	.562**	.680**	.673**	.630**
ด้านทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (x ₂)	.630**	.664**	.641**	.643**	.675**	.651**
ด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ (x ₃)	.602**	.681**	.586**	.690**	.670**	.646**
ด้านทักษะการสื่อสาร (x ₄)	.600**	.690**	.602**	.701**	.666**	.652**
ด้านทักษะการเทคนิคเทคโนโลยีและ การใช้ดิจิทัล (x ₅)	.585**	.694**	.592**	.688**	.665**	.643**
รวม (X)	.590**	.686**	.597**	.680**	.666**	.644**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r_{xy} = 0.644^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านทักษะการสื่อสาร ($r_{x_4y} = 0.652^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ได้เผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคนวัตกรรมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการยกระดับการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างรวดเร็วนี้ คุณลักษณะด้านความคิดสร้างสรรค์ การคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ และการสร้างนวัตกรรมเพื่อการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการศึกษา การบริหารกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และการบริหารแนวใหม่การสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้นกับบุคคลในองค์กรโดยอาศัยคุณลักษณะด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การทำงาน จึงจะเกิดทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรมขึ้นส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษายังคงต้องขับเคลื่อนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างและพัฒนานวัตกรรม

สำหรับการดำเนินงานภายในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และซึ่งสอดคล้องกับ กมลพรรณ วุฒิอำพล (2562) พบว่า ด้านทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการระดมความคิด การรับรู้รายละเอียดอย่างถี่ถ้วน การเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมถึงการทำงานเป็นทีม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิฤดี โหณา (2565) ได้ศึกษาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 พบว่า ทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นการแสดงออกถึงคุณลักษณะ บุคลิกภาพ บทบาท ทำให้ค้นพบแนวทางในการดำเนินการใหม่ ๆ รวมถึงใช้กระบวนการและองค์ประกอบมากมายของการสร้างสรรค์บริบททางนวัตกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบริบทของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 มีการกำหนดเป้าหมาย นโยบายและพันธกิจส่งเสริมพัฒนาผู้บริหารมืออาชีพ มุ่งส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะอาชีพ แต่ขาดการส่งเสริมให้ความรู้ก่อนการดำเนินการนิเทศ การวางแผน และการดำเนินการปฏิบัติงานนิเทศและประเมินผลการนิเทศ การยกย่องชมเชย พร้อมกับให้คำปรึกษาช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและจัดระบบการปฏิบัติงานนิเทศเป็นขั้นตอน การเตรียมการประเมินผลการนิเทศในรูปแบบของคณะกรรมการเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำผลการนิเทศมาปรับปรุงพัฒนา จึงทำให้การนิเทศของสถานศึกษาประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มูนา จารง (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2 พบว่า ผู้บริหารจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพทั่วถึง และต่อเนื่องเป็นระบบและกระบวนการ สอดคล้องกับ ขวัญชนก แซ่ไคว่ (2565) ได้ให้ทัศนะว่า ด้านการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีการจัดทำแผน และปฏิทินการนิเทศเป็นประจำทุกปีการศึกษา มีการติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการนิเทศอย่างเป็นรูปธรรม มีคุณภาพและต่อเนื่องเป็นระบบ และให้คำปรึกษาช่วยเหลือ ตลอดจนการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ของครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ พิมพ์โคตร (2565) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดชลบุรีพบว่า ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาสามารถกำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์เป้าหมายของสถานศึกษาได้ชัดเจน ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประยุกต์การบริหารจัดการตามสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจมุมมองใหม่ ๆ สามารถตัดสินใจ แลกเปลี่ยนและรับฟังความคิดเห็นของบุคคลในองค์กรอย่างมีวิจารณ์ญาณ และสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการนิเทศติดตาม การวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติหน้าที่การบริหารงานวิชาการจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงการทำงานให้ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา นามวงศ์ (2566) ได้ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิวรรณ เชื้อจิตร (2566) ได้ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษา พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายคู่พบคู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ได้แก่ ด้านทักษะการสื่อสารกับด้านนิเทศ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมากอย่างมีนัยสำคัญ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทักษะด้านการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษานั้นมีความสอดคล้องกับการนิเทศภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสื่อสารเจรจาต่อรอง โน้มน้าวเกลี้ยกล่อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะด้าน

การเขียนที่ดีสามารถสรุปองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถกำหนดวางแผนปฏิทินการนิเทศติดตามเพื่อกำกับดูแลและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วัดและประเมินผลด้านการสอนของครูผู้สอนให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา รวมถึงการสร้างความรู้ความตระหนักและความเข้าใจให้แก่ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าถึงกระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิรุทธ วันทอง (2565) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนนิคมพัฒนา พบว่าทักษะด้านการสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2 เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรม ความสามารถดิจิทัล ตลอดจนส่งเสริมครูด้านการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการทำงานเพื่อความอำนวยความสะดวกรวดเร็วและถูกต้องในการทำงานภายในสถานศึกษา เนื่องจากการพัฒนาครูมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาและสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรวางแผนกระบวนการดำเนินงานบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยอาศัยทักษะด้านการสื่อสาร มีวาทศิลป์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการประสานงานและขอความร่วมมือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

1.2 ข้อเสนอเชิงนโยบาย

1.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรปรับบทบาทด้านทักษะเทคนิคเทคโนโลยีและการใช้ดิจิทัล มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาการเลื่อนวิทยฐานะและสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

1.2.2 ในการดำเนินงานบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาทักษะการปฏิบัติงานจำเป็น และต้องพัฒนาให้มากขึ้นโดยเฉพาะด้านการนิเทศ ควรมีการกำกับ ติดตาม และนิเทศงานวิชาการ รวมถึงการจัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะด้านการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2

เอกสารอ้างอิง

กมล ภูประเสริฐ. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เมธีพิปส์.

กมลพรรณ วุฒิอำพล. (2562). ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 12(1): 161-174.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้ คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

กาญจนา นามวงศ์. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- ไกรสร เจียมทอง. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ขวัญนก แสงแก้ว. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเมืองฉะเชิงเทรา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิตติมา วรณศรี. (2564). การบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2549). การบริหารงานวิชาการ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). ปัตตานี: ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยาบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี.
- ณัฐกานต์ แยมชื่น. (2566). ทักษะผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. วารสารวิชาการและวิจัยสหวิทยาการ. 3(6): 331-348.
- ธนวัฒน์ สุวรรณเหลา. (2564). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ธัญดา ยงยศ. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. วารสารวิชาการแสงอีสาน. 21(1): 110-125.
- ธีรยุทธ วันทอง. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนนิคมพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 19(37): 195-208.
- ปัทมพร พงษ์เพชร. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. วารสารวิชาการศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. 11(1): 1-13.
- ปองสิน วิเศษศิริ. (2555). เอกสารประกอบการสอนวิชา 2747732 การบริหารงานวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์ทอง พัฒนาประพันธ์. (2566). การบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 7(3): 915-931.
- พรหมมน พินทุสมิต. (2560). การปฏิบัติงานด้านการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มูนา จารง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ระวีวรรณ เกตุเมษ. (2565). การบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในคุณภาพผู้เรียนด้านคณิตศาสตร์ (NT) ของนักเรียนระดับชั้นห้องโถงปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาโรมันพิบูลย์โลก เขต 3. สิกขวารสารการศึกษาศาสตร์. 10(1): 86-89.
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2550). การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ลักษณะประภา สุวรรณสมบัติ. (2565). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพสถานศึกษาตามแบบชีวิตวิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 21(94): 99-114.
- วิวรรณ เชื้อจิตร. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ เขต 1. วารสารมหาจุฬานครธรรมศาสตร์. 10(5): 11-21.
- สมาน อัครภูมิ. (2551). การบริหารการศึกษาสมัยใหม่: แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). อุบลราชธานี: อุบลออฟเซต.

- สถิพร เชาวน์ชัย. (2560). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สัมมา รัตนชัย. (2560). **หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ ไร่. (2564). มนุษย์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Human : Digital Citizenship). **วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์**. 7(2): 339-354.
- อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์. (2562). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อภิฤดี โทนา. (2565). ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. **วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากรมหาวิทยาลัยศิลปากร**. 5(4): 41-50.
- อาทิตย์ พิมพ์โคตร. (2565). แนวทางการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดชลบุรี. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร**. 8(3): 251-269.
- Cronbach. (1990). **Essentials of psychological testing**. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers.
- Drake, T. L., & Roe, W. H. (2006). **The principalship**. New York: Macmillan.
- Faber, C. F., & Gilbert, F. S. (1970). **Elementary school administration**. New York: Holt Rhinehartand Winston.